

Той махнжълъ на човеъка, който пѣлъ да отсѣче рѫцѣтъ ѹ, а послѣдния като се по-засмѣлъ, спуснжълъ сабята покрай рѫцѣтъ ѹ, безъ да закачи даже прѣститѣ на момичето и вложилъ ножа въ ножницата.

Братата на наказателния дворъ се отворила и прѣдъ момичето се показалъ баща му свободенъ отъ вериги и радостно простроялъ къмъ дъщеря си благодарнитѣ си обятия.

Богдихана простиъ министера си и заповѣдалъ да се не правижтъ вече наказания на този дворъ, гдѣто той испитвалъ момичето. По срѣдата на този дворъ билъ съграденъ камененъ стълпъ съ мраморна плоча, на която съ златни букви било написано: „Тукъ Сиу-Лиенъ, дъщеря на министра Ихута, бѣше готова да даде живота си за спасението живота на баща си. Блаженни сѫ бащите, които иматъ такива дъщери! Блаженна е земята, на която произрасте таквази любовъ.

(изъ „Родникъ“).

Двамата братя и дяволите.

(Народна приказка).

вама братя отишле въ единъ далечъ градъ на печалба. По-голѣмиятъ работилъ както намѣри, а по-малкиятъ тѣрсилъ скжипъ надникъ (гюндюлюкъ). Слѣдъ три години по-голѣмиятъ братъ напечелилъ доста пари, та рѣкълъ на брата си: „Братко, да си